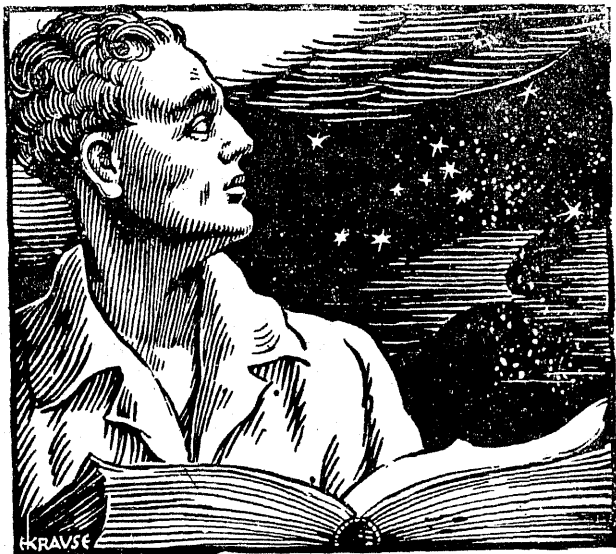

WÕTA ja LOE!

№ 2.

Kui suured on mu võlad?

Küsimus uueks aastaks.

Oled sa oma aasta bilanssi teinud juba? Mida näitaksid sulle arve-
raamatud? Emb kumb, kas puudujäägid, või ülejäägid — kasud.

Glame ajas, kus äriilmas pankrotti jäämised pole haruldased ja
priistav harilikuks külaliseks on, et võtta veel, mis võtta võla tatteks.

Kui suured on su võlad? Sellest oleneb su tulevit.

Kord küsis keegi mees tõsiselt: „Kui suured on kõik mu ületohus
ja patud? Anna mulle mu üleastumist ja pattu teada.“ Hiob 13°: 23.
See oli waluline küsimus ja tõusis hinge sügavustest Jumala poole.

Rahjuks tänapäev ei küsi seda paljud? Rahalises ja ärielus tahe-
takse küll saada kõige täpsemat pilti arvete seisukorrast, kuid patu, pääst-
mise ja igawiku küsimus jäetakse tahaplaanile, ometi on see wiimane,

tuhat korda tähtsam. Selle lahendusest oleneb me maapealne ja igavene õnn. See küsimus heidetakse kõrvale — on mõnele liig vanamoeline teistele liig valus. Kuid nii ei pääse me kaugele. Päevast-päeva kasvavad võlad ja iga aasta lõpul kuhjub neid kokku arvamatu hulka — koormana meie südametunnistusele.

Igaviku kohtupäeval avatakse kord raamatud. Mis raamatud? Arveraamatud. Mida nad sisaldavad?

„Ja ma nägin furnud pisukesed ja suured Jumala ees seisvat, ja raamatud tehti lahti, ja teine raamat tehti lahti, see on elu raamat; ja furnute peale mõisteti kohut seda mõõda, kui raamatutesse oli kirjutatud, nende tegude järele.“ Jlm. 20 : 12.

Meie teod, head ja pahad. See on kõige täpsem raamatupidamine, kus midagi pole wälja jäetud. Seal esitatakse meile arwed kord täies ulatuses, kui siin nad korraldamata ja diendamata.

Oled sa iialgi küsinud, kui suured on sinu arwed? Oled sa iialgi mures olnud oma pattude pärast? Do, kui Jumala walguštaja Waim neid meile ilmutab, kuidas hakkavad nad põletama südant! Siis näeme, et patud on kui mäed, mis ahwardavad meid wajutada põlewasse kuristikku. Jah, patud on need, mis sulewad meie eest taewa ukse ja awawad pimeduse riigi wärawad. Patt annab saatanale täie õiguse me hinge üle.

Pea meeles: ei ole nii wäikest pattu, mis hukka ei wiiks.

Keegi mees, kellele ilmusid ta patud, ütles: „kui ma neid peafin hakkama üles rääkima ja tunnistama, siis kuluks aasta selleks. Neid on nii palju!“ Kui sa oleksid teinud miinimum: 1 mõtte, 1 sõna- ja 1 teopatt päewas, siis oleks see aastas juba üle tuhande patu. 50. aasta jooksul oleks neid 50.000. See on kohutaw arv, kuigi kõige minimaalsem arv. Ja igaiks neist seob kui tugewa köiega ja tõmbab alla poole.

Wõid sa weel ükskõiksest edasi minna — ikka weel teha pattu patu peale. Liiga kergemeelne ja hädaohtlik!

Kes kustutab need võlad?

Kas see, et kord wanaaasta õhtul läheme armulauale, toob meile andestuse? Kas meie head teod ja annetused? Wõi see, et neid lihtsalt unustada piüüame?

Ei!

Minutene tee on, kui ümber pöörad ja kahtledes tuled Jeesuse Kristuse juure, ennaft temale ära andes, siis annab ta su patud ja ülekohtu andeks.

„Ja Jeesuse Kristuse Jumala Poja weriteeb meid puhtaks kõigest patust.“ Joh. 1 : 7.

Do sõber, tarwita seda wõimalust! Aktiiselt wõib tabada sind surma käsi ja sa oled, nii kui oled, kõige oma pattudega Jumala kohtujärje ees. Seal pole siis enam andestust.

Alga uuesti!

Ei ole põhjust veel meelt heita! Alga uuesti! Veel kord ja kui seegi ebaõnnestub — siis ometigi veel proovi. Ühe päevaga ei saada veel küpet wilja, ühe lahinguga ei saavutata wahest kohe wõitu ja faotus alguses on siiski parem, kui faotus lõpus.

Õled lugenud juttu kuningast, kes mitmed faotused lahinguis läbielades mureliku südamega ühes talutoas kaalus juba allawandumisi. Seal nägi ta ühte ämblikut, kes tahtis wõrku finnitada ahju fimfi külge. Palju ta katsus ja nägi waewa, kuid ifta tagajärgedeta. Kuningal hakkas hale meel ämblikust ja mõtles: „Waene loom, jäta juba, — sellest ei tulmidagi!“ 99. korda oli ämblik proowinud, kuid asjata. Kuid ime! Veel üks üritus ja tal õnnestus finnitada soowitud kohta oma wõrku. Bin-gutused ei olnud siiski asjatud — waew krooniti wõiduga.

Sellest sai kuningas õpetuse endale. Kas pidi tema siis paari faotuse puhul juba meelt heitma ja käega lööma? Ei! Ta läts uue julgusega wälja, et uuesti algada. Uue waimustusega mindi wõitlusele ja ennäe — wõit naeratas!

Said Jumalast kutsutud — tegid wäikest algust, proowisid astuda esimesi samme ja — libisesid kõrwale ning tagasi. Mida tegid nüüd? Selle asemel, et ülestõusta ja uuesti proowida, löid käega ja ütlesid — wõimatu! Rohkem ämbliku püsiwust! Wõidud ei kuku sülle, waid need wõideldakse pinewais heitluffs.

Lootsid leida igatsetud rahu, kuid wastupidi sattusid just tagasi-famiste ja kahtluste tormidesse, mis ähwardasid murda — ning tagane-sid. Mõtlesid saavutada suurt õnne ja täielikku wabadust, kuid pettusid, sest esimesed katsed ei toonud sulle seda. Siis ütlesid: „Tühi kõik! Polegi midagi sarnast, millest kuulutatakse — see on waid itialdus. Ehk kui on, siis on see teistele, mitte aga minusuguse jaoks. Mina ei saa tae-wateed käia — olen liiga nõrk selleks, kiusatused wõidawad mu.“

Do, alga uuesti! Uue aastaga uuesti ja paremini. Wõib olla, polnud see algus siiski õiglane, seisid kõrwalmõjude all, toetasid enda jõule wõi lootsid inimestelt saada ja seepärast pettusidki.

Seifin ühe mehe kõrwal koosolekul ja julgustasin teda anduma Jumalale. „Ei, sest ei tule midagi wälja — ma ei saa suitsetamisest lahti!“ Ja mees jutustas oma proowidest wabaneda selle himu orjusest. Miisama palju ebaõnnestumisi kui proowisidki. Ei aidanud seegi, et lord wiskas paberoõsifarbi ahju, sel ajal kui naine koosolekul wiibis. Taas wangistas teda himu. „Ma ei wõi Jumalat petta andes end täna temale, kui ometi tean, et ma ei saa sellest wabaks.“

Julgustasin teda uuesti algama ja dieti — mitte omas jõus, waid enne oma südant kõigega andes Jeesusele, kes on öelnud: „Kui Poeg teid wabaks teeb, siis olete dieti wabad.“ Joh. 8 : 36. Sel õhtul tegi ta uue ja õige alguse ja wõitis omale rahu, wabaduse ja jumalalapse õiguse. Kui me palwest ülestõusime, oli ta uus ja waba.

Mitmedki pärastised suured jumalamehed on seda sama läbielanud — nende algus oli wäga kõitaw ja mõndagi libisemist juhtus, kuid nad ei

jätanud — uue püüfusoga, täiema andumisega algasid nad — ja Jumal tegi imetl
 Ara heida meelt — alga uuesti! olgu uue aasta hüüdsõnaks ka
 töötajatele. Wulkaniseeritud autokummide leiutaja nägi palju waewa ja
 sattus mõnigi kord majanduslikult raskesse olukorda, tehes aastate kaupa
 katteid farmase wastupidama kummi teutamiseks. Ja meie wõlgneme
 talle tänu selle mehise püüfusse eest.

Siruta oma igatsew käsi just nüüd uue õnnistuse järele weel kord
 wälja ja sa omad selle, sest weel on armu wõimalused sullegi.

Ei keegi tea, mis ta wõib korda saata, enne kui on prowinud.
 Mesilased sumisesid: „Broowi“, ja imesid mett lilledest. Lilled ütlesid:
 „Broowi,“ ja õitesid peaaegu lumeni. Moor lookene ütles: „Broowi“
 ja märkas, et noored tiivad kannawad. Usalda Jumalat, wõta taft tu-
 gewasti kinni ja waata, kas ei kao mäed sinu wõiduteelt. S.

Millel on wäärtus ?

Mõned päewad enne oma surma Adolf Monod, kes tundis lõpu
 liginemist, jättis jumalaga omafetega; neid õnnistades lõpetas ta järg-
 miste sõnadega:

„Kõik mu amet, kõik mu töö, kõik mu jutlused tunduvad mulle
 nüüd roojase riidena. Üks ainus pisar Jeesuse werd on mulle palju kallim.“

See mees, kes oma elu kestel oli teinud palju tööd, lugenud, mõel-
 nud, uurinud ja aina edenenud oma teaduslikudes uurimustes, pidi tun-
 nistama surma eel: „Mina tänan sind Jumal selle eest, et oled annud
 mulle I a p s e u s u.“

Kui ta üksteistkümmend öde-wenda ja muud perekonnaliikmed olid
 kogunenud ta surmawoodi ümber, lausus ta: „Kristusest palju teada, ei
 tee inimest pühaks ja õndsaks, waid see, et omame tema. Ei ole mingit
 muud kristlikku elu, kui ainult Kristuse enda elu, kui Kristus
 e l a b m e i s. Ei ole ka muud päästmist kui, et Kristus suri meie eest ja elab meis.“

On meil elaw Kristus, on meil kõik: andeksandmine, rahu, õndsus.
 Puudub ta meil, siis puudub meilt kõik.

Millele loodame meie? Kui see Jumala sulane end nii roojasena
 tundis surmawoodil, kuidas wõid sina, kes oled pattudes eianud, seisma
 jääda Igawese Jumala püha pale ette, kelle filmad kui tuleleegid? Oled
 ja were warjus?

Kes oli esimeseks „Wõta ja loe“ tellijaks? Seda sama
 sorti mees, kui see, kes esimesena tuli peale mäejutluse Jeesuse juurde
 talt abi ja õnnistust saama, kui teised kõik minema läksid. Matt. 8.
 Ta eestuju õhutagu järeltegemisele!

Rõõmustawal wiisil on leidunud mõnda sõpra, kes on wäga hu-
 witatud traktaatlehest ja tahawad seda lewitada. Ei see töö pole tühine.

Toimetaja **Beeter Sinf.** „Wõta ja loe“ hind 2 senti; 10 trüki — 15 senti.
 Ilmub 2 x kuus. Makstab aastas 50 s., 1/2 a. 25 s. Tellige ja lewitage! Toetusi
 traktaat-misjoni heaks, tellimisi ja kaastööd saata toimetaja aadressil — Koidu 68-b-6,
 Tallinn. Tellida wõib ka Briti ja Wälism. Piiblieltsist, Rataskaewu 4, Tallinn;
 sealsamas saada ka igasuguseid piibleid ja piibliosi.

R.-Ü. „Kärwaja“ trükk, Keilas 1932.